

Arrest

nr. 244 912 van 26 november 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213 bus 15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, op 30 april 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat N. DIRICKX, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In de nota staan de nuttige feiten opgelijst als volgt:

“Verzoekende partij diende d.d. 19.09.2017 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

De Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) weigerde haar op 22.02.2018 de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming. Zij tekende hiertegen beroep aan bij de Raad. Zij werd d.d. 01.03.2018 bevolen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Zij stelde hiertegen beroep in bij de Raad.

Bij arrest nr. 210.952 van 15.10.2018 bevestigde de Raad de weigeringsbeslissing van de CGVS d.d. 22.02.2018.

Verzoekende partij diende op 14.11.2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

De CGVS verklaarde op 21.12.2018 dit volgend verzoek niet-ontvankelijk.

Bij arrest nr. 215.078 van 14.01.2019 werd het schorsings- en annulatieberoep ingediend tegen de bijlage 13quinquies van 01.03.2018 naar de algemene rol verwezen gelet op het meervoudig verzoek om internationale bescherming ingediend op 14.11.2018.

Op 18.01.2019 diende de tweede verzoekster, als begeleide minderjarige, een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

De CGVS weigerde tweede verzoekster op 23.08.2019 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Zij tekende hiertegen beroep aan bij de Raad.

Bij arrest nr. 234.524 van 26.03.2020 bevestigde de Raad de weigeringsbeslissing van de CGVS d.d. 23.08.2019.

Het Bestuur voerde op 08.04.2020 een evaluatie conform artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet uit.

Verzoekende partij werd diezelfde dag, onder een bijlage 13quinquies, bevolen om het grondgebied te verlaten".

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

naam : J. + 1 kind: J., B.(...)

voornaam : S.

geboortedatum : 07.06.1992

geboorteplaats : Benin City

nationaliteit : Nigeria

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 21/12/2018 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort maar zonder geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 19/09/2017; 14/11/2018; internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CGVS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster op: *“schending van het redelijkheidsbeginsel, schending van de materiële motiveringsplicht, schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet”.*

Zij betoogt als volgt:

“Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet stelt dat de verwerende partij bij het nemen van elke beslissing tot verwijdering rekening dient te houden met specifieke persoonlijke omstandigheden.

Art. 74/13 van de Vreemdelingenwet stelt de objectieve verplichting in om rekening te houden met de in dit artikel vermelde omstandigheden, gezien het hier om een verplichting gaat die de wet oplegt en dit ter omzetting van art. 5 van de terugkeerrichtlijn 2008/115/EG:

“bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen houden de lidstaten rekening met:

a) het belang van het kind;

b) het familie - en gezinsleven;

c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non - refoulement.”

Echter staat in de bestreden beslissing hierover helemaal niets te lezen.

Er werd geen rekening gehouden met de situatie van verzoekster, meer bepaald dat ze een minderjarige schoolgaande dochter heeft. Er werd geen rekening gehouden met het feit dat die dochter bijzondere noden heeft en extra ondersteuning nodig heeft in de school. Zie attest CLB in bijlage.

Er werd geen rekening gehouden met haar gezinssituatie en de belangen van haar dochter.

De motiveringsplicht is geschonden. De bestreden beslissing schendt bovendien artikel 74/13 Vw.”

2.2. De Raad begrijpt uit het betoog dat verzoekster de in het middel opgeworpen bepaling en beginselen geschonden acht doordat de verwerende partij in het licht van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en meer bepaald met betrekking tot de deelaspecten *“gezins-en familieleven”* en *“belang van het kind”* geen rekening heeft gehouden met het feit dat haar dochter bijzondere noden heeft en extra ondersteuning nodig heeft op school. Dit moet blijken uit een attest van het CLB dat verzoekster voegt bij haar verzoekschrift. Blijkens het administratief dossier beschikte de verwerende partij over dit attest alvorens ze de bestreden beslissing trof.

2.3. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

2.4. Uit voormelde bepaling blijkt aldus dat er geen motiveringsplicht berust bij de verwerende partij over de elementen die hierin staan opgesomd. Wel legt ze een zorgvuldigheidsplicht op voor de verwerende partij om met de betrokken aspecten rekening te houden.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij zich van deze plicht heeft gekweten. Zo bevindt zich hierin een nota opgesteld door attaché R.M. op 8 april 2020 waarin het volgende kan worden gelezen:

“In het kader van Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 “Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.” is de situatie bij het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten geëvalueerd:

□ *Hoger belang van het kind: Betrokkene verklaarde met haar minderjarige dochter in België te verblijven. Het is in het hoger belang van het minderjarige kind om bij de moeder te blijven en mee gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Het minderjarige kind van betrokkene diende bovendien een eigen verzoek om internationale bescherming in, dat eveneens negatief werd afgesloten.*

□ *Gezins- en familielevens: Betrokkene verklaarde in België te verblijven met haar minderjarige dochter. Zij maken beiden het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg blijft de gezinskern behouden. Daarnaast verklaarde betrokkene aanvankelijk een zus in België te hebben, en later een tante. Zij maken beiden echter geen deel uit van de gezinskern van betrokkene. Ten slotte verklaarde betrokkene dat haar dochter hier naar school zou gaan. Het recht op onderwijs is niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf. Nergens blijkt dat in het land van herkomst geen onderwijs kan worden verkregen. Betrokkene kan steeds gebruik maken van de wettelijk voorziene mogelijkheid om een verlenging van de termijn van het BGV te vragen met het oog op een vertrek, resp. tijdens een tweewekelijkse schoolvakantie of na het schooljaar.*

□ *Gezondheidstoestand: Bij het verzoek van de minderjarige dochter werd een attest in verband met een besnijdenis neergelegd. Op heden is de DVZ echter niet op de hoogte dat betrokkene zich in de onmogelijkheid zou bevinden om te reizen, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter. Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten."*

2.6. De verwerende partij heeft dus wel degelijk rekening gehouden met het gezins-en familielevens en met het belang van het kind, en inzonderheid het feit dat verzoeksters kind naar school gaat.

2.7. Het bij het verzoekschrift gevoegde CLB-attest betreft een *"verslag talentenonderzoek"* opgesteld op 18 oktober 2018. Na het uitvoeren van diverse tests, geeft het attest de volgende adviezen om de aandacht en de concentratie van verzoeksters dochter B. te stimuleren:

*"- korte en eenvoudige en duidelijke opdrachten en instructies;
- veel herhaling van de leerstof/instructie;
- voldoende pauzes en bewegingstussendoortjes (Bewegingstussendoortjes kunnen zinvol zijn om met de hele klas te doen.)
- Prikkel en afleiding zo veel mogelijk vermijden. Handige hulpmiddelen: gebruik van een study buddy, hoofdtelefoon.
- Iets in haar handen geven om zich beter te focussen, bijvoorbeeld een stressballetje.
- Ook hier kan het helpend zijn voor B om iets al zingend te kunnen doen."*

2.8. Het betreft dus adviezen om de aandacht en de concentratie van verzoeksters dochter B. te stimuleren. Verzoekster toont hiermee niet aan dat het bijzondere noden betreft of extra ondersteuning die niet in de scholen van het land van herkomst kan worden gegeven waardoor ze de verwachting kon koesteren dat de verwerende partij hiermee zou rekening houden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA